

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Львів

24 жовтня 2023 року

Слідчий в ОВС слідчого відділу Управління СБ України у Львівській області капітан юстиції Салтиков Станіслав Михайлович, розглянувши матеріали досудового розслідування № 22022140000000104 від 09.06.2022, за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 114, ч.5 ст. 111-1 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Барнаку Андрію Павловичу, 22.12.1963 року народження, уродженцю м. Іваново російської федерації, українцю, громадянину України, одруженому, раніше не судимому, пенсіонеру, зареєстрованому за адресою: м. Херсон, вул. Москвіна, буд. 45, який не є депутатом, адвокатом або нотаріусом,

про те, що він підозрюється у колабораційній діяльності, а саме – добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Виклад фактичних обставин кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України:

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – рф) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і

співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить визначення агресії, установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у ст.ст. 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, який підписаний СРСР, правонаступником якого є російська федерація.

Згідно із ст.ст. 1,2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18.10.1907, яка вступила в дію 26.01.1910 та 07.03.1955, визнана СРСР, правонаступником якого є

російська федерація, передбачено, що військові дії між державами не повинні починатися без попереднього та недвозначного попередження у формі або мотивованого оголошення війни, або ультиматуму з умовним оголошенням війни. Про існування стану війни має бути без зволікання оповіщено нейтральним державам, і він матиме для них дійсну силу лише після отримання оповіщення.

Окрім цього, Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з цим документом територія України є неподільною та недоторканою. Незалежність України визнали понад 68 держав світу, серед яких і російська федерація.

Відповідно до преамбули Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990, Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Згідно з положеннями Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі від 31.05.1997, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство (ратифікований Законом України від 14.01.1998 №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 02.03.1999 № 42-ФЗ). Відповідно до ст.ст. 2-3 зазначеного Договору, російська федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Згідно із описом та картою державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та російською федерацією про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований російською федерацією 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Крім того, відповідно до ст.ст. 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно зі ст. 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ст. 68 Конституції України, кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Згідно із ст.ст. 132, 133 Конституції України, територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. Систему адміністративно-територіального устрою України складають: АР Крим, області, зокрема Донецька та Луганська, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

Водночас, 20.02.2014 з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії рф території АР Крим і м. Севастополя, усупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, п.п. 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10.02.1995, ст.ст. 2, 3 Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією, принципів Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975, а також всупереч вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН, Декларації Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та декларацій, затверджених резолюціями Генеральної Асамблеї ООН № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету, № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН, № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, статей 1, 2 III Конвенції про відкриття воєнних дій від 18.10.1907, ст.ст. 1, 2, 68 Конституції України, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, представниками влади рф і службовими особами зс рф розпочато збройне вторгнення регулярних військ рф на територію України.

13.04.2014, через посилення сепаратистських виступів та захоплення державних установ на сході України, виконуючий обов'язки Президента України Указом від 14.04.2014 № 405/2014 затвердив рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», та Україною розпочато на території Донецької та Луганської областей широкомасштабну АТО із залученням Збройних Сил України та інших військових формувань.

Частиною 2 статті 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 року № 1207-VII констатовано, що тимчасова окупація території України розпочалася 20.02.2014.

Окрім цього, частиною 1 ст. 2 Закону України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» констатовано, що рф є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Законом України «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» визначено, що збройна агресія російської федерації розпочалася з неоголошених і прихованих вторгнень на територію України підрозділів збройних сил та інших силових відомств російської федерації, а також шляхом організації та підтримки терористичної діяльності; російська федерація чинить злочин агресії проти України та здійснює тимчасову окупацію частини її території за допомогою збройних формувань російської федерації, що складаються з регулярних з'єднань і підрозділів, підпорядкованих Міністерству оборони російської федерації, підрозділів та спеціальних формувань, підпорядкованих іншим силовим відомствам російської федерації, їхніх радників, інструкторів та іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд та груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих російською федерацією, а також за допомогою окупаційної адміністрації російської федерації, яку складають її державні органи та структури, функціонально відповідальні за управління тимчасово окупованими територіями України, та підконтрольні російській федерації самопроголошені органи, які узурпували виконання владних функцій на тимчасово окупованих територіях України.

Відповідно до п. п. 6, 7 ч. 1 ст. 1¹ Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», окупаційна адміністрація російської федерації – сукупність державних органів і структур російської федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних російській федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Тимчасово окупована територія – це частини території України, в межах яких збройні формування російської федерації та окупаційна адміністрація російської федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування російської федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації російської федерації.

Згідно із ст. 42 IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додаток до неї: положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року) територія

визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.

Водночас, 22.02.2022, продовжуючи реалізацію злочинного плану, з метою створення приводів для ескалації збройного конфлікту і спроби виправдання своєї агресії перед громадянами України, російської федерації та світовою спільнотою, президент російської федерації направив до Ради Федерації звернення про використання збройних сил рф за межами рф, яке було задоволено.

24.02.2022 року о 05 годині президент російської федерації оголосив про рішення розпочати військову операцію в Україні.

У подальшому, збройними силами рф, які діяли за наказом керівництва рф і зс рф, здійснено пуск крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам, складам зброї та підрозділам ЗСУ, також військовими формуваннями рф здійснено вторгнення на територію суверенної держави Україна.

Таким чином, внаслідок розв'язання і ведення агресивної війни, починаючи з 24.02.2022 збройними формуваннями російської федерації тимчасово окуповано частини території Донецької, Запорізької, Луганської, Миколаївської, Сумської, Харківської та Херсонської областей.

В подальшому, з метою реалізації злочинного плану вищого військово-політичного керівництва рф щодо плану окупації Херсонської області, останніми вжито заходів щодо функціонування незаконного органу окупаційної влади – окупаційної військово-цивільної адміністрації Херсонської області, який під його керівництвом Сальдо В.В. з березня 2022 року і по цей час як представник органу окупаційної влади впроваджує на території Херсонської області встановлення влади окупаційних військ рф на території населених пунктів області; керує процесами створення та діяльності місцевих окупаційних органів влади; утворює умови неможливості дії українських органів влади та законів на вказаній території; впроваджує податкову, банківсько-фінансову систему рф, реєстрацію та організацію діяльності суб'єктів господарювання, органів влади та місцевого самоврядування, надання освітніх та медичних послуг, роботу органів цивільного захисту населення, правоохоронної, судової систем та інших сфер суспільного життя за законами рф та інші.

Відтак, збройні формування рф встановили та здійснюють на даний час фактичний контроль над територією Херсонської області (окрім звільнених окремих населених пунктів), а також впровадили діяльність підконтрольної їм окупаційної адміністрації.

В свою чергу, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, Указом Президента України №64/2022 від 24.02.2022, у зв'язку з військовою агресією рф проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану», в Україні введено воєнний стан, який діє на даний час.

За викладених вище обставин, 12.05.2022 Указом «Військово-цивільної адміністрації Херсонської області російської федерації» № 018-р до системи окупаційних виконавчих органів влади на тимчасово окупованих територіях Херсонської області включено серед іншого «Службу по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації наслідків стихійних лих».

В подальшому, за невстановлених органом досудового розслідування обставин та час, однак не пізніше 01.07.2022, Барнак Андрій Павлович, 22.12.1963 р.н., достовірно знаючи про збройну агресію РФ проти України, як обставину, яка є загальновідомим фактом, а також достеменно знаючи про факт захоплення частин Херсонської області та міста Херсона збройними формуваннями рф, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, не сприймаючи державну владу України, підтримував ідеї та погляди окупаційної влади Херсонської області, та погодився на пропозицію начальника *«Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації наслідків стихійних лих Херсонської області»* Шишкіна Ігоря Германовича, 31.08.1962 р.н., щодо зайняття посади у вказаному незаконному органі виконавчої влади.

01.07.2022 наказом начальника *«Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації наслідків стихійних лих Херсонської області»* № 4 л/с Барнака А.П. було призначено на посаду *«спеціаліста відділу організації реагування на надзвичайні ситуації та ліквідації стихійних лих Апарату Управління Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації стихійних лих Херсонської області»*, тобто на посаду у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі виконавчої влади окупаційної адміністрації держави-агресора.

Надалі, упродовж невстановленого періоду часу, починаючи з 01.07.2022, Барнак А.П., діючи умисно, добровільно обіймаючи посаду *«спеціаліста відділу організації реагування на надзвичайні ситуації та ліквідації стихійних лих Апарату Управління Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації стихійних лих Херсонської області»*, регулярно виконував покладені на нього окупаційною владою Херсонської області організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, що полягали, зокрема, у здійсненні контрольно-наглядових функцій щодо підпорядкованих апарату районних управлінь та пожежно-рятувальних загонів; координації дій районних управлінь, пожежно-рятувальних загонів щодо гасіння пожеж, реагування на надзвичайні ситуації, аварії, виконання за їх наслідками аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт; контролі роботи в підрозділах з питань організації та забезпечення умов несення служби особовим складом, дотримання внутрішнього розпорядку дня, утримання в працездатному стані пожежної техніки, джерел протипожежного водопостачання, організації відпрацювання з особовим складом нормативів і спеціальної фізичної підготовки та ін.

11.11.2022 кримінально-протиправна діяльність Барнака А.П. була припинена у зв'язку із припиненням діяльності окупаційної влади російської федерації в м.Херсон внаслідок звільнення вказаного населеного пункту військовослужбовцями Збройних сил України.

Правова кваліфікація кримінального правопорушення:

Барнак Андрій Павлович підозрюється у колабораційній діяльності, а саме у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Зміст (формулювання) підозри:

Барнак Андрій Павлович, 22.12.1963 р.н., підозрюється у тому, що за невстановлених органом досудового розслідування обставин та час, однак не пізніше 01.07.2022, достовірно знаючи про збройну агресію РФ проти України, як обставину, яка є загальновідомим фактом, а також достеменно знаючи про факт захоплення частин Херсонської області та міста Херсона збройними формуваннями РФ, діючи умисно, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер свого діяння, передбачаючи його суспільно-небезпечні наслідки та бажаючи їх настання, не сприймаючи державну владу України, підтримував ідеї та погляди окупаційної влади Херсонської області, та погодився на пропозицію начальника *«Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації наслідків стихійних лих Херсонської області»* Шишкіна Ігоря Германовича, 31.08.1962 р.н., щодо зайняття посади у вказаному незаконному органі виконавчої влади.

01.07.2022 наказом *«Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації наслідків стихійних лих Херсонської області»* № 4 л/с Барнака А.П. було призначено на посаду *«спеціаліста відділу організації реагування на надзвичайні ситуації та ліквідації стихійних лих Апарату Управління Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації стихійних лих Херсонської області»*, тобто на посаду у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій у незаконному органі виконавчої влади окупаційної адміністрації держави-агресора.

Надалі, упродовж невстановленого періоду часу, починаючи з 01.07.2022, Барнак А.П., діючи умисно, добровільно обіймаючи посаду *«спеціаліста відділу організації реагування на надзвичайні ситуації та ліквідації стихійних лих Апарату Управління Служби по справам цивільної оборони, надзвичайних ситуацій і ліквідації стихійних лих Херсонської області»*, регулярно виконував покладені на нього окупаційною владою Херсонської області організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції, що полягали, зокрема, у здійсненні контрольно-наглядових функцій щодо підпорядкованих апарату районних управлінь та пожежно-рятувальних загонів; координації дій районних управлінь, пожежно-рятувальних загонів щодо гасіння пожеж, реагування на надзвичайні ситуації, аварії, виконання за їх наслідками аварійно-рятувальних та інших невідкладних робіт; контролі роботи в підрозділах з питань організації та забезпечення умов несення служби особовим складом, дотримання внутрішнього розпорядку дня, утримання в працездатному стані пожежної техніки, джерел

протипожежного водопостачання, організації відпрацювання з особовим складом нормативів і спеціальної фізичної підготовки та ін.

11.11.2022 кримінально-протиправна діяльність Барнака А.П. була припинена у зв'язку із припиненням діяльності окупаційної влади російської федерації в м. Херсон внаслідок звільнення вказаного населеного пункту військовослужбовцями Збройних сил України.

**Слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБ України у Львівській області
капітан юстиції**

Салтиков Станіслав Михайлович

ПОГОДЖЕНО

**Прокурор у кримінальному провадженні –
виконувач обов'язків прокурора
відділу нагляду за додержанням законів
регіональним органом безпеки
Львівської обласної прокуратури**

Гаранджа Тарас Євгенович

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;
18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

- 1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;
- 2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;
- 3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
“___” год. “___” хвилин _____ 2023 року.

Захисник-адвокат _____

Повідомлення про підозру вручив, права роз'яснив:

**Слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ у Львівській області
капітан юстиції**

Салтиков Станіслав Михайлович